

Sygn. akt V KZ 55/21

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2021r.

sprawy **T. K.**

w zakresie obciążenia kosztami postępowania kasacyjnego
z powodu zażalenia obrońcy skazanego
od postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 3 listopada 2021r. w sprawie V KK 478/20

p o s t a n o w i ł:

zażalenie pozostawić bez rozpoznania

UZASADNIENIE

Zażalenie w niniejszej sprawie jest niedopuszczalne z mocy ustawy.

Zgodnie z dyspozycją art. 426§1 k.p.k. od orzeczeń wydanych przez Sąd Najwyższy nie przysługuje środek odwoławczy, chyba że ustawa stanowi inaczej. Jednocześnie brak jest w Kodeksie postępowania karnego przepisu, który kreowałby takie zażalenie w odniesieniu do ustalenia kosztów w postępowaniu kasacyjnym.

Obrona w swym zażaleniu odwołała się do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 lutego 2015r. w sprawie K 34/12 (Dz. U. z 2015r., poz. 290), w którym mianoby uznać art. 426§1 k.p.k. za niezgodny z Konstytucją RP. Jak wynika jednak z uzasadnienia tego orzeczenia nie odnosi się ono do rozstrzygnięć zapadłych w postępowaniach, w których rozpoznaje się nadzwyczajne środki zaskarżenia, w tym więc kasację. Wyrok ten zatem dotyczyć

będzie orzeczeń Sądu Najwyższego tylko w tej szczególnej konfiguracji procesowej, gdy będzie on sądem odwoławczym np. rozpoznającym apelacje (od orzeczeń sądów wojskowych). W szerszym zakresie, a więc, jak w przedmiotowej sprawie, w zakresie ustalenia kosztów postępowania kasacyjnego, art. 426§1 k.p.k. nie był nawet przedmiotem wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich, którego pismo zainicjowało rozpoznanie sprawy przed Trybunałem. Jednoznacznie wskazał on bowiem, że dotyczy on: *„m.in. niekasacyjnych orzeczeń sądu okręgowego oraz sądu apelacyjnego orzekających w sprawach kosztów postępowania jako sądy drugiej instancji, tzw. orzeczeń uzupełniających wydanych przez sądy odwoławcze w trybie art. 626§2 k.p.k., czy od orzeczeń sądu rejonowego działającego jako sąd odwoławczy, który rozstrzygał jako pierwszy o kosztach postępowania przy okazji rozpoznania zażalenia na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia dochodzenia. Najogólniej mówiąc, chodzi o te konfiguracje procesowe, w których orzekanie o kosztach procesu karnego po raz pierwszy w danej sprawie zostało powierzone sądowi mającemu status sądu odwoławczego w perspektywie sprawy głównej”*.

W konsekwencji rozstrzygnięcia Trybunału Kasacyjnego stwierdzającego wszak, że: *„art. 426§1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, ze zm.), w brzmieniu nadanym przez art. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2011r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 48, poz. 246), w zakresie, w jakim dotyczy zaskarżenia orzeczenia w przedmiocie kosztów procesu zasądzonych **po raz pierwszy przez sąd odwoławczy** (podkreślenie SN), jest niezgodny z art. 78 w związku z art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”* nie można interpretować rozszerzająco i odnosić do dokonywanego przez Sąd Najwyższy ustalenia kosztów postępowania kasacyjnego.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.